

vedkommende Minister. Dette har iaar været Tilfældet, men han har faaet Afslag. Ogsaa han har efter, hvad der foreligger, været en meget flink Soldat; han var saaledes med i Fægtningen ved Steppinge, hvor der blev gjort 36 Fanger; i 1849 var han med i Slagene ved Kolding, Gudstø og Frederiks; i 1864 gjorde han ogsaa Tjeneste og var ansat under Feltpolitiet. Han var saaledes den Første, der bragte Melding om, at Tjenden rykkede frem til Angreb paa Dannevirkestillingen, og han var ligeledes den Første, der bragte Melding om Tjendens Stilling og fik til Belønning 84 Kr. Senere har han været meget virksom for at faa dannet en Postforbindelse mellem Fastlandet og Verne. Kort sagt, han har i det Hele vist, at han har været en meget flink Soldat. Han har gjort begge Krigene med og deltaget i dem paa en ikke sædvanlig Maade under Feltpolitiet, hvor han viste særdeles Dggtighed. Han skildres som en meget tarvelig og sparsommelig Mand, som er ugift, og som derfor heller ikke tidligere har hændt sig til Staten om Understøttelse. Nu kan han imidlertid trænge til en saadan lille Understøttelse, og Udvalget foreslaar derfor i Betragtning af de foreliggende Omstændigheder ogsaa hans Andragende henvist til Krigsministeren. — Derefter kommer jeg til Andragendet under Betænkningens Nr. 31, der for saavidt er en gammel Bekjendt, som vi tidligere have haft et lignende Andragende fra den Paa-gjældende, nemlig Helena Wilhelmi. Folkethinget henviste ogsaa dengang Andragendet til Krigsministeren, og hun fik da en Understøttelse paa 200 Kr. aarlig. Det blev dengang oplyst, at hendes Mand var en meget forjænt Officer. Understøttelsen er imidlertid lovlig lille, da hun har tre Børn, som ikke ere konsumerede, og Udvalget har derfor ment, at der kunde være Grund til at give hende nogen Understøttelse til disse; men denne Understøttelse maatte da helst gives itide, altsaa helst iaar, for at den kan komme til Nytte i rette Tid. — Under Nr. 61 i Betænkningen omhandles et lignende Andragende fra Enken efter Sergent Wulff. Ogsaa denne Enke har kun en Understøttelse af et Par Hundrede Kroner. Det er idetmindste mig bekjendt, at Enken foreløbig understøttes af en Kapitain, som har fattet Godhed for Sergenten, men han kan naturligvis ikke vedblive dermed. Hun er ikke istand til at komme ud af det med den lille Sum, hun har, da ogsaa hun har flere Børn. Det er derfor Udvalgets Ønske, at hun maa faae en lignende Understøttelse til Opdragelse af sine Børn som den, der paatænkes givet til Enken efter Kapitain Wilhelmi. Jeg ser ikke, at der er Mere, der vedrører Krigsministeriet, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Krigsministeren (Rauffmann): Med Hensyn til det første Indstillingspunkt (Betænk-

ningen Nr. 2), som angaar et Andragende fra Kapitain Nasmus Petersen om en Understøttelse, skal jeg villig erkjende, at den nævnte Kapitain har været meget flink. Han har gjort begge Krigene med og har ogsaa gjort noget længere Tjeneste end netop under Krigene, men dog kun i ringe Omfang. Man vil altsaa neppe kunne sige, at han har gjort en forholdsvis temmelig lang Tjeneste. Der vilde maatte være Anledning til at understøtte ham, hvis der ikke var en hel Del af samme Kategori, og giver man til den En, bliver man sandsynligvis ogsaa nødt til at give til de Andre; de ville vistnok melde sig meget snart. Alle disse Folk fik nemlig, da de under 31te Marts 1865 afstedigedes, en Afstedelsesum een Gang for alle. Det er Grunden til, at de ikke have faaet som efter den første Krig en Slags Pension, idet de dengang bleve stillede til Disposition med halv Gage. Jeg skal meget gjerne tage under fornyet Overveelse, om der er Noget, der taler særlig for denne Mand, men jeg maa dog tage meget i Betænkning at tage ham alene ud af den hele Række. — Hvad angaar det i Betænkningen under Nr. 6 opførte Andragende fra afstediget Kapitain Saurbrey om en Forhøielse af Broderens Pension, tror jeg rigtignok, at her taler Alt for, at man tilstaaar den afstedigede Premierlieutenant Saurbrey en Understøttelse. Sagen er jo, som allerede berørt af den ærede Ordsrører, at han befinder sig paa en Sindsfygeanstalt, at Lægen har erklæret ham for infurabel, at hans Pension ikke er tilstrækkelig til at bestride Omkostningerne med, samt at hans Familie ikke ser sig istand til at tilstøde Resten. Jeg skal derfor ogsaa, saafremt det høie Thing bifalder det, være villig til allerede paa Tillægsbevillingen at komme med et Andragelsesforslag, hvor denne Understøttelse er optagen. — Hvad Betænkningen under Nr. 9 angaar, hvor Chr. Gyresen andrager om en ekstraordinær Pension, maa jeg fremsøre noget Lignende som med Hensyn til det første Tilfælde, nemlig, at der ogsaa af den Klasse findes særdeles Mange, og at det altsaa vil drage farlige Konsekvenser efter sig, naar man giver en enkelt Mand Understøttelse. Jeg kan derfor ikke sige Andet, end at jeg paany skal lade denne Sag undersøge, og hvis der saa findes Mere, der taler til hans Fordel, end der hidtil er fundet, kan det tages under fornyet Overveelse, om han kan erholde nogen Understøttelse. — Betænkningens Nr. 31 angaar et Andragende fra Enken efter Kapitain Wilhelmi, som for Dieblikket nyder en Understøttelse af 200 Kr. aarlig. Saavidt jeg husker, er hun ikke pensionsberettiget, da hun er bleven gift med sin Mand, efter at han var gaaet af, og som en Følge deraf sidder hun i meget trænge Kaar. Saavidt jeg har kunnet faae at vide, er det en meget hæderlig Kone, der gjør Alt for at give sine Døttre en god Opdragelse, men hun vil naturligvis være ude af